

2012 KOCĒNI 3x3

No zemītes zāle auga
No zālītes dāboliņis

Pirmdiena, 9.jūlijs Nr.2

Dienas norise

Otrdien, 10.jūlijā

8.00 – 9.00 Celšanās, ķermeņa un gara
atmodināšana
9.00 – 9.30 Brokastis
9.40 – 10.00 Dienas tēma un TV ziņas
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
13.00 – 14.00 Pusdienas
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
16.30 – 16.45 Brīvbrīdis
17.00 – 19.00 Pievakares ievirzes
19.00 – 20.00 Vakariņas
20.00 – 21.30 Nakts orientēšanās
ģimenēm
21.30 – 22.00 Vakara dziesma, vakara
pasaciņa mazajiem
22.00 – 23.00 Vakara stāsts/Danči
vecākiem ar bērniem līdz 13 g.v./
Nikšana
23.00... Danco tie, kam pāri 13/
Nikšana/Zoles turnīrs

3x3 – katram došana no sevis

Vakar Kocēnu pamatskolas pagalmā no malu maliņām sanāca, sabrauca latviešu ģimenes, lai nedēļas laikā iepazītu viens otru un izzinātu sevi, iemācītos gudrāk un latviskāk dzīvot. Skatot „Dievs svētī Latviju!”, Baškeviču ģimene trijās paaudzēs, kas uz nometni atbraukusi no Bangladešas, karoga mastā uzvilka sarkanbaltsarkano karogu.

3x3 kustības aizsācēja Līga Ruperte, atklājot Kocēnu nometni, pauda prieku par 3x3 nākotni, jo šogad nometnei ir gan jauni vadītāji, gan ieviržu vadītāji un darbinieki, gan daudz jaunu nometnes dalībnieku. Viņa atzina, ka nedomā, ka arī vecajiem būtu kāda vaina, jo ir jauki satikt vecos draugus un paziņas. „Ja mums ir jauni cilvēki, kuri atzīst, ka 3x3 tradīcijas ir kaut kas vērtīgs, grib šeit piedalīties un ar laiku grib pielikt savu roku nometnes norisē, tad mūsu nākotne ir nodrošināta,” sacīja L.Ruperte. Viņa pateicās Ceplu ģimenei un Kocēnu novada cilvēkiem, kuri izrādīja interesi, lai nometne notiktu Kocēnos. „Mums nekā te netrūks, jo 3x3 notiek tikai tolaik, ja visi darbojas kopā. Mēs varam darboties dažādos veidos – ar draudzīgu smaidu, uzrunājot viens

otru ar „Tu”, iepazīstoties viens ar otru, sēdot pie galda aizvien citās vietās, lai būtu citi kaimiņi, ar kuriem varētu iepazīties, lai dalītos ar jūtām un domām, jo 3x3 ir mijiedarbība cilvēku starpā, kuriem ir līdzīgas idejas, vērtības, mērķi, un tie visi saistās ar latvietību un latviešiem.

L.Ruperte dalībniekiem atveda sveicienus no pirmās 3x3 Īrijā, kas notika Jāņu nedēļā. Pēc vairāk nekā 30 gadiem kopš pirmās nometnes Garezerā pasaulē ir radusies vēl viena vieta, kur notiek 3x3. Viņa pauda cerību, ka tā pastāvēs arī turpmāk, jo iesākts organizēt jau nākamo nometni. L.Ruperte aicināja paturēt prātā, ka 3x3 ir savstarpēja mijiedarbība un došana no sevis.

Latvijas 3x3 padomes priekšsēdētāja Inese Krūmiņa, runājot par Kocēnu 3x3 izvēlēto tēmu - atālu - atzina, ka pēc nopļaušanas ataugusi zāle bieži vien ir spēcīgāka nekā tā, kas ir augusi pirms pirmā plāvuma. „Droši vien arī ar mums pašiem tā dzīvē ir - jo mūs plauj, jo mēs ataugam aizvien spēcīgāki. Nometnē būs jāmacās, jāapgūst jaunas prasmes, būs jāsaprot, ka arī pavisam sveši cilvēki ir savējie, ka nikšana nebūt nenožīmē

nikt, jāiemācās vismaz šonedēļ atklāti smaidīt, atklāti runāt ar jebkuru un saprast, ka domājam to pašu domu un mums ir svarīgas tās pašas vērtības,” vēlēja I.Krūmiņa. Viņa atgādināja, ka 3x3 dalībnieki ir bagāti ar to, ka šeit ir daudz bērnu, daudz dziesmu, ka prot un grib iemācīties dančus, latviešu valodu, kā arī cita kultūras mantojuma. „Vairosim savu bagātību, tas nekas, ka mūs plauj, tas siens, ko nopļauj, saliek gubenī, šķūnī, tā smaržo, ka bērniem gribas te atgriezties,” teica I.Krūmiņa.

Kocēnu novada domes priekšsēdētājs Jānis Olmanis pateicās, ka 3x3 par norises vietu ir izvēlējušies Kocēnus. „Par to, ka nometnei būs nākotne, liecina arī tas, cik vērigi uz to no vecās skolas jumta noraugās stārķu saime. Mēs ļoti daudz centāties un daudz izdarījām, lai uzņemtu jūs visus. Piedodiet, lūdzu, ka nepaguvām nokrāsot skolu un uzlikt saules pulksteni, bet visi darbi ir saplānoti un notiks. Lai mums visiem šajā nedēļā izdodas daudz ko jaunu iemācīties, sadraudzēties, lai ir labs laiks,” sacīja Kocēnu namatēvs.

Daiga Kļanska

Fotostāsti

Tik daudz interesantu ieviržu vienlaikus, ka kod kurā pirkstā gribi - visi sāp.

Garšīgi smaržo, ļoti gribas ēst, bet pacietīgi gaidām, lai vispirms nodziedātu galda dziesmu

3x3 dalībniekus sveic Kocēnu novada namatēvs Jānis Olmanis

Skaisto parādes zirgu vilinājums neatstāj vienaldzīgus arī Līgu un Arnoldu Rupertus

Kopā būšanas prieks atkal un atkal

„Mūsu ģimenes draugs, kas biznesa braucienā bija Bangladešā, atzinās, ka šajā valstī ir interesanti, bet savu ģimeni uz turieni nemūžam nevestu, jo valda liela nabadzība, netīrība... Neskatoties uz brīdinājumiem, mēs Bangladešā dzīvojam kopš pagājušā gada augusta,” stāsta četru bērnu māmiņa Rūta Baškeviča. Mazākā Anna Līna, kurai ir deviņi mēneši, dzimusi šajā tālajā zemē, bet bijusi klāt arī pērn 3x3 nometnē Cēsvainē. Faktus nesajaucu, jo mazulīte nometnes garu jau uztvērusi mammas puncī. Līdzīgi noticis ar Rūtas māsu Dzintru Ločmeli, kuras dēlēns Mārtiņš jūlijā atzīmēs gada jubileju. Šogad 3x3 dalībniekiem piepulcējusies arī abu māsu mamma un vecmāmiņa Ieva Ločmele, tā kā kuplā ģimene pārstāvēta trīs paaudzēs.

Devušies lielā piedzīvojumā

Paulas (7 gadi), Kriša (5 gadi), Māras (2 gadi) un mazās Annas Līnas tētis Sandijs Baškevičs nometnes atklāšanā svinīgi pacēla māsu valsts karogu. Uz jautājumu, kas ģimenei līcis doties uz nabadzīgo Bangladešu, Sandijs atbild, ka darba iespējas starptautiskajā skolā, kur strādā par sporta skolotāju – palīdz apgūt basketbola spēli.

„Mēs to sev esam definējuši kā piedzīvojumu, jo neesam braukuši naudas dēļ, ne arī laimi meklēt, jo tāpat esam laimīgi,” smaidot teic Rūta. Sandijs piebilst, ka viņam kā profesionālam sportistam tā ir arī iespēja pilnveidoties, iegūt jaunu pieredzi.

Abi atzīstas, ka sākums bijis grūts, jo pārciestas arī slimības, pret kurām

potes nelīdz. Izslimoti arī visdažādākie vēdera vīrusi. Toties visu gadu silts, vienīgi ziemas mēnešos temperatūra noslid līdz plus 25 grādiem.

Ieva Ločmele piebilst, ka Rūta pasauli atklājusi jau 19 gados, dodoties meklēt darbu ASV, tā kā nav bijusi īpaši pārsteigta par viņas nodomu ar bērniem braukt uz Bangladešu.

Kad sarunai piepulcējās piecgadīgais Krišs, viņš atklāj, ka Bangladešā patik peldēt skolas baseinā. Bērniem lielākā izklaide esot braukt ar ričām. Ģimenē izveidojusies tradīcija – mamma sestdienu rītos cep pankūkas un pēc tam lielākie bērni citīgi mācās latviešu valodu. Rūta liela savu vīru, jo apbrīno, ka viņš saviem skolēniem, no kuriem 80 procentu esot turīgāko bangladesiešu bērni, iemācījis arī latviešu tautas dejas. „Viņi dejoja tik citīgi un no visas sirds. Nodomāju, ak, jēziņ, sākumskolas 4. klasē nodejot *Sasala jūriņa!* Pirmklasnieki vareni tika galā ar *Cūka driķos*,” aizrautīgi stāsta Rūta. Sandijs pats dejas prasmī apguvis studiju gados, bet tagad par horeogrāfijas jaunumiem uzzinot internetā. Par to sīkāk visi interesenti varēs dzirdēt stāstus, kā arī skatīt ierakstus piektdien, kad Sandijs Baškevičs uzstāsies ievirzē *Apvārsnis*.

Māju sajūta

„Kad pēc ilgāka laika atbraucu uz Latviju, nevaru aprakstīt, cik biju laimīga! Saprātu, kas tas ir - māju sajūta. Tajā mirklī pārņēma domas, ka braukt prom vairs nevēlos. Vecākā meita arī paziņojusi, ka ir ar mieru Bangladešā paņemt tikai mantas, lai tūlīt atgrieztos. Bet, protams, zinu, ka būs jābrauc,” atklāti stāsta četru bērnu māmiņa.

Baškeviču ģimene 3x3 kustībā ir ar pieredzi, bijusi arī Garezerā. Uz jautājumu, kas ir tas magnēts, lai pieteiktos atkal un atkal, Rūta apsver un stāsta: „Kvalitatīvi pavadīts laiks kopā ar ģimeni. Patik, ka šogad ir arī māsa ar ģimeni, mamma. Atbraucot uz Latviju uz diviem mēnešiem, vēlos satikt draugus, radus, te ir iespēja visus sastapt vienkopus. Būt starp citiem brīnišķīgiem cilvēkiem.”

Septiņgadīgā Paula priecīga, ka Kocēnos sastapusi pērn 3x3 iepazītās draudzenes Martu un Anci. Visinteresantākais - visas ir no Ķekavas, bet tur viena otru nav sastapušas.

Ilze Brinkmane

Nu gan sasolīts!

Iepazīšanās vakars, protams, ir tādēļ, lai iepazītos. Ar visiem aptuveni 300 nometniekiem vienā stundā neiepazīties, bet ir pietiekami, lai vaigā redzētu visus ieviržu un citu aktivitāšu vadītājus un pieņemtu izšķirošo lēmumu, kā pavadīt šo nedēļu.

Tādēļ ieviržu vadītāji reklamēja, mudināja, informēja, atturēja un visādi citādi ieinteresēja, kādēļ ir vai nav vērts nākt tieši uz viņa ievirzi.

Tā Sprīdīšu skolas audzinātājas lūdza vecākus nevest bērnus sapucētus, bet darba drēbēs, jo bērniem būs jāstrādā, un, kas vēl svarīgāk – neaizmirst bērnus izņemt no skoliņas. Zāļu sieva Līga priecājās, ka šī ir pirmā nometne, kur visas pļavas nav nopļautas (un tas esot darīts speciāli priekš Līgas), taču Pļavas mācībā „nevazāšoties” tā vienkārši apkārt, vainagus pinot, bet sēdēdāt arī uz vietas un mācīšoties.

Ansis Bogustovs bija pārsteigts, ka ir daudz cilvēku, kuriem, neskatoties uz tik nepiemērotu laiku kā vasara, ir savs viedoklis, ar ko nākt uz Politikas un ekonomikas ievirzi. Taču Ansis brīdināja: nedrīkstēdāt tikai kritizēt Saeimu un valdību, bet būs jānāk ar saviem priekšlikumiem. Ziepenīte Inga uz ziepju darbnīcu aicināja nākt tos, kam vēl dzīvē neesot gana ziepju savārīts, un pārlicināties, ka ziepes vārīt nav nemaz tik vienkārši. Kontaktimprovizācijā Krišjānis un Eva mācīdāt atrast kontaktpunktus un kustēties, tos saglabājot vai vismaz izliekoties, ka tie ir. Pavisam stingrs bija 3x3 Teātra vadītājs Kārlis Krūmiņš, paziņojot, ka viņš zagšot to nometnieku laiku, kas atnāksot uz viņa ievirzi, jo būs jāstrādā ne tikai pēcpusdienas ievirzes laikā, bet līdz pašam vakariņām. Savukārt Līgita Roze solīja ne tikai iemācīt atdzīvināt

vecas lietas, bet arī dot tām nākamo dzīvi, paliekot Kocēnos.

Kirmuškas palīdzēdāt savas ievirzes dalībniekiem noņemt viņu neredzamās maskas un uzlikt citas – interesantākas. Pirts ievirzes vadītāji Batņas solīja pierīnēt tiem, kas nekad to vēl nav dabūjuši, bet tā ka atsaucās tikai Arnolds Ruperts, tad viņam tika apsolīts īpašais nometnes pierīns (netika atklāts, vai tas būs publisks). Alberts Rokpelnis, kurš ierādīs ģitārspēli, solīja iespēju piepildīt sen nepiepildītus sapņus, ja uz ievirzi nāks tie, kas patiešām nemaz neprot spēlēt ģitāru. Savukārt vīndaris Linards Liberts, iespējams, radīja kādu citu nepiepildītu sapni, paziņodams, ka uz viņa darīšanu, pretēji informācijai programmiņā, varēs doties tikai pilngadīgi dalībnieki, jo slepenajos viņa pagrabos mazāk strādāšot, vairāk degustēšot. Mierinājumam Dace Liepa vēstīja, ka savukārt uz Animāciju var nākt ne tikai bērni no 7 līdz 13 gadiem, bet ikviens, kurš prot zīmuli rokās noturēt.

Ka redziet – solījumi bira kā no pārpilnības raga – šī ir tikai daļa no tā, ko dzirdējam. Bet visspēcīgākie, šķiet, bija vietējie spēki: Florbolā tika solīts mačs ar Latvijas čempioniem florbolā, ģimeņu nakts orientēšanās laikā kontrolpunkti ar speciālajiem uzdevumiem kocēniešu mājās, bet Kocēnu skautu aicinājums uzrunāja bez vārdiem – pietika ar zēniem skautu formās, lai zālē skanētu ovācijas.

Kā šos skaistos ieviržu vadītāju solījumus spēsim piepildīt – vērosim visas nedēļas garumā, noslēguma izstādē un koncertā.

Rasma Zvejniece

Fotostāsti

Šie vīri nav ar pliku roku ņemami - pieredze liela, tādēļ var ņert asprātības bultas

Kocēnos šogad kā nekad iepriekš daudzi mazu knīpu un knauķu, kas vēl glauni vedami karietēs

Pirmā vakara dziesma Kocēnu dziesmotajā pagalmiņā

Pirmās nīkšanas redzēšanās prieks

Avīzes fotogrāfijas: Armands Zeidemanis, Andris Tomašūns un Baiba Krūmiņa

Apvāršņa viesi

pievakares ievirzes laikā
plkst.16.45-19.00 skolas 3.stāvā

Otrdien, 10.jūlijā – Lauma Vlasova –
par latviešiem Krievijā

Trešdien, 11.jūlijā – Līga un Arnolds
Rupertis, Inese Krūmiņa – par 3x3
Latvijā un pasaulē

Ceturtdien - nenotiek

Piektdien, 13.jūlijā – Ruta un Sandijs
Baškevici – par dzīvi Bangladešā (ar
filmas demonstrāciju)

Vakara cilvēki

plkst.22.00 skolas 3.stāvā

Pirmdien, 9.jūlijā – Andris

Tomašūns – par vēsturi un mūsu
nākotni

Otrdien, 10.jūlijā – Aelita un Juris
Batņas – par attiecībām pāri, arī
izmantojot pirts rituālus

Trešdien, 11.jūlijā – Laila un Jānis
Kirmuškas – par dzīvi un leļļu teātri,
un visu citu, kas interesē klausītājus

Ceturtdien, 12.jūlijā – Lilija un Ed-
gars Lipori – par deju ne tikai kā iz-
klaidi, bet arī dzīves filozofiju, garīgu
nodarbi, rituālu, terapiju un attiecību
uzlabošanu, un pats galvenais – par
sapašanos kustībā un dejā arī bez
vārdiem

Piektdien, 13.jūlijā – Jānis Olmanis
– par to, kāpēc Kocēni ir Kocēni un
kāpēc mums ir vērts te būt?

Paziņojumi

Mazajā *Sprīdīšu skolas* istabā skolas
jaunā korpusa 1.stāvā Ilva Mīeze
un Edmunds Barkāns ir iekārtojuši
rotaļu istabu mazuļiem. Māmiņas
aicina apvienoties savu mazuļu
pieskatīšanā un sarunāt, ka katru
vakaru bērnus šajā telpā pieskata
kāda no māmiņām, lai pārējās
varētu apmeklēt pievakares ievirzes.
Māmiņām, kuras vēlas atbalstīt šo
ideju, jāpiesakās informācijas centrā,
atstājot savu kontaktinformāciju.
Ideju varētu īstenot, ja būtu vismaz
sešas tās atbalstītājas.

Tīrs skurstenis un daudz siltuma

“Mežā esmu diendienā, bet varu
apgalvot, ka par mežu zinu ļoti maz, jo
katru dienu atklāju arvien ko jaunu,”
stāsta profesionāla mežsardze Anna
Āze ar 36 gadu darba stāžu.

Ievirzē – dabas takās – 3x3 saietā
laikā būs iespēja piekļūt tuvāk dabas
noslēpumiem vismaz par dažām
dienām.

Piemēram, pie mājas iestādīta irbene
pasargās pret ugunsgrēkiem, bet par
labo enerģiju gādās tūja jeb dzīvības
koks, taču ozols ne tikai dod, bet arī
atņem enerģiju.

Anna nomierināja, ka Latvijā meži
dzīvo un dzīvos, šobrīd aizņem 52
procentus no valsts teritorijas.

“Bez žēlastības jācērt koks, kas sācis
trupēt, jo to tuvumā cilvēki paliek
vārgi,” uzsver Anna.

Varbūt jau zinājāt, bet varbūt jaunums,
ka putni redz ļoti labi, bet dzīvnieki
– slikti, tādēļ jābaidās tikai no meža
cūku, lūšu mazuļu mammām, kas
aizsargā savus bērnus, un aļņiem
bauru laikā.

Ko var sadziedēt ar egļu sveķiem,
dzeltenajiem ķērpjiem, ar kādu augu
novērst nelabvēļa sliktās domas? No
kura koka materiāla gatavota ūdens
drenāža nesatrūdēs pat 50 gadus?
Tagad zināšu teikt arī citiem.

Ilze Brinkmane

Virtuvē, kur gatavotais ir ar PVN

Latviskajā virtuvē *Atāla* korespondente
nonāk istajā brīdī – saimnieču
Ievas un Luras Kušku aicināti,
saimniekmācekļi un mācekles nodzied
šodienas galda dziesmu (katru dienu
būs cita dziesma) „Kālabad’ galdiņam
abas kājas nolikušas”, un degustācija
var sākties.

Degustēts tiek tas, kas pašu rokām
pāris stundās sarūpēts, un tur ir
ko baudīt – ziedainais Jāņu siers,
maizīte un zaļais sviests, un vēl arī
ābolu plātismaize. ... Izgaršojis vienu
plātismaizes gabaliņu, viens no ievirzes
dalībniekiem viltīgi bilst, ka no viena
nevar īsti novērtēt, vai patiešām ir tik
labs, kā rādījās, un ņem nākamo, kas
izrādās tikpat gards.

Pirmdienā Latviskajā ievirzē ir klāts
Vasaras saulgriežu galds, otrdien būs

Rudens galds, trešdienā Ziemassvētku
galds, pēc tam vēl Lieldienu un Īsiņa,
kāzu un kristību galds.

Latviskajā virtuvē ierāda to ēdienu
gatavošanu, kas latviešus atšķir no
citiem. Kuri tie ir? Ievirzes vadītāja
Ieva saka – tie, kam ir rituāla, sakrāla
nozīme, kas ir, tā sacīt, latviešu ēdieni
ar PVN. Un tie ir gadskārtu un latviešu
svētku ēdieni, piemēram, siers, koča,
zirņu pikas. Lai pēc tā, kas uz galda,
var saprast, kādus svētkus latvietis
svin. Tie ir ēdieni, kas māca pasaules
kārtību. Tā piemēram, caur siera
siešanu tik labi redzams, kā no lielā
haosa tiek radīta un veidota pasaule,
saka Ieva. Latviskā virtuve ir latvieša
filozofijas vieta.

Rasma Zvejniece

Padomiņi

Pārlasīju ārstniecības augus, kas
minēti istabiņu nosaukumos.
Sadaliņu tos 6 grupās: plaušu zāles,
sirds zāles, vēderzāles, zāles ādai,

aknu un nieru zāles, kā arī zāles
pret iekšēju iekaisumu. Šodien
piedomāju vairāk par plaušu
zālēm, jo tās noder nīcējiem un
citiem dziedātājiem, runātājiem.
Tātad, augi, kas attīra plaušas,
veicina atklepošanu, atjauno
gļotādu, stiprina balseni, uzlabo
elpošanu ir āboliņi, amoliņi, ancīši,
ceļtekas, dedestīņa, gaiļbiksīte.
Ceru, ka šīvakara nikšanā ar īpašu
uznācienu dzirdēsim dalībniekus
no šo augu istabiņām.

Zāļu sieva

Lai latvju zobens nesarūs!

Svētdienas vakara stāsta viesi bija vīru kopa „Vilki”. Vīri, kuri zināmi kā seno latviešu karavīru dziesmu, strēlnieku dziesmu un leģionāru dziesmu dziedātāji. Kā uzzinājām un dzirdējām – arī latviešu zirgu dziesmu, jūrnieku dziesmu un gadskārtu dziesmu zinātāji. *Vilki* ir arī neatņemama 3x3 Daudzinājuma daļa. Bet zem *Vilku* vārda ir dzīvi cilvēki ar savu dzīves stāstu un ceļu līdz *Vilkiem* par ko svētdienas vakarā pastāstīja Jānis Atis Krūmiņš, Andris Balcers, Edgars Lipors, Uģis Treide un Gundars Kalniņš.

Tie bija stāsti par to, kā līdz padomju okupācijas režīmā dzimušajiem un skolotajiem puisiem nonāca latvju vēstures un dzīvesziņas vēsts, kā viņi katrs meklēja ceļu uz to, ko viņu vecāki un vecvecāki, baidīdamies no represijām, noklusēja vai slepus klausījās ārzemju radioviļņos. Bet mēs nevarējām nesatīkties, sacīja Jānis Atis. Viņi nevarēja nesatīkties cits ar

citu, caur folkloru un *Liepavotu* – ar *Vilkiem*.

Vilku spēks ir viņu no strēlniekiem izprastā dzīves pozīcija un dziedāšanas veids. To nevar iemācīties ne no kādām grāmatām, ne pie vislabākajiem skolotājiem. To var tikai izjust, vien stundām runājoties ar strēlniekiem un leģionāriem, līdz viņi sāk uzticēties un dziedāt. Un tad sirms, galīgi savecojis, kurls vecuks sāk dziedāt – un viņa pleci iztaisnojas, acis asaras un dzirksts, un balss ir stingra. To „Vilku” vīri ir mācījušies, un tā viņi dzied.

Viņi ir mācījušies latviešu vīru gudribu un spēku, kā sacīja Andris – gudribu spītēt liktenim, staigāt kā vilkam stīvu muguru, spēku paņemt karstu ogli saujā, stāvēt par savām sievām, bērniem, nosargāt ģimeni. Svešas varas gadu simtiem šo latvju vīru spēku ir centušās nīcināt, bet neiznīcinājušas, tādēļ viņi to ceļ godā.

Rasma Zvejniece

Sertifikātu nedabūsiet, bet āķi lūpā gan

Kopreferāts par 3x3 ikdienu un svētku rituāliem, ko svētdien pēc nometnes atklāšanas lasīja Latvijas 3x3 priekšsēde Inese Krūmiņa, ir labs šīs nometnes jauninājums. Tas bija priekšlasījums par 3x3 mērķiem, vēsturi un vadlīnijām. Ņemot vērā, ka puse klausītāju 3x3 bija pirmoreiz, un arī vairums pārējo – otro vai trešo reizi, tas bija noderīgi.

3x3 kustība sākusies 1981. gadā Garezerā ASV kā turpinājums 2x2 nometnēm, kurās trimdas jaunieši mācījās to, ko katram latvietim jāzina kā divreiz divi. Ko darīt, kad šie jaunieši pāraug jauniešu vecumu? Līgas Rupertes izauklēta, dzima ideja par nometni visām paaudzēm, kurā vecāki piedalās ne tikai bērnu dēļ, bet arī sevis dēļ un paši var gana daudz mācīties.

Inese Krūmiņa mudināja arī šajā nometnē ikvienam izmantot iespēju daudz mācīties priekš sevis un deva padomu, kā to labāk izdarīt – nemainīt ievirzes, jo amatu nevar apgūt pāris stundās. Katrs lektors ir sagatavojis pilnu programmu 12-15 kontaktstundām, kas pielīdzināms kārtīgai kursu programmai, tikai sertifikātu par to nedabūs, bet „āķi lūpā” gan,- solīja Inese.

Uztādījums, ka 3x3 nometnē jārunā latviski, varētu likties nesvarīgs taču,

kā liecina nupat Īrijā notikusī 3x3, 2-18 gadus veci latviešu bērni tur vairs nerunā latviski. Arī Latvijas nometnēs tā ir problēma, ja satiekas vairāki ārpuslatvijas bērni. Tāpēc ikvienam nometniekam ir pienākums, to dzirdot, mudināt bērnus runāt latviski un palīdzēt pārtulkot.

Inese pastāstīja arī par citiem 3x3 nometņu nosacījumiem un tradīcijām – saukties uz Tu, dziedāt galda dziesmu un vakara dziesmu, nīkšanās dziedāt kā dziesmu svētkos, dančos dancot bez dzimuma un vecuma nosacījumiem, ar piebildi, ka nakts dzīves ilgums nav noteikts, taču no rīta jābūt darbaspējīgam. Inese arī izskaidroja Daudzinājuma, Brīvā mikrofona un vakara programmu būtību.

Un visbeidzot Inese aicināja ikvienu būt par mammu un tēti ikvienam bērnam nometnē, redzēt un palīdzēt, ja kādam kāda problēma, pieņemt sadzīves apstākļus, kādi iespējami. Nometnes organizatoru komanda cenšas noorganizēt labāko iespējamo, tādēļ, ja ir kāda problēma – ir jāsaka par to, lai to varētu risināt.

Pirmais kopreferāts neplānoti beidzās ar sadziedāšanos starp zāles labajā un kreisajā pusē sēdošajiem. Tas labi saskanēja ar Ineses mudinājumu šajā nedēļā visu darīt tā, kā liek sirds.

Rasma Zvejniece

Paziņojumi

Ja kāds vēlas pieteikties pie veģetāriešu galda, lūgums to izdarīt iepriekšējā dienā Informācijas centrā pie Inese Grīnvaldes.

Vēlreiz aicinām ēdamzālēs sēsties pie galda, aizpildot visus krēslus pēc kārtas.

Lūgums jaunajām māmiņām mazuļu pamperus izmest tualetes atkritumu spainī. Kultūras namā tualetes telpā ar uzrakstu „Māmiņām ar mazuļiem” iespējams pārtīt mazuļus.

Ūdens krānā ir kvalitatīvs, tādēļ arī ar to var droši veldzēt slāpes.

Florbola inventāra firma Lino.lv nometnes laikā dalībniekiem piedāvā 50% atlaidi inventāram un apģērbam Kocēnu sporta namā.

Rīt, 10.jūlijā, no plkst.20.00 līdz 21.00 sporta nama zālē ikviens interesents varēs izmērīt ātrumu florbola sitienos.

No rīta visi bērni vecumā no 2 līdz 6 gadiem dodas uz bērnudārzu, kur pavada laiku līdz pusdienām. Pēc pusdienām 2-4 gadus vecie bērni paliek skolā, savukārt 4-6 gadus vecie bērni atgriežas bērnudārzā.

Vēlies izmazgāt drēbes? Dari tā!

1. saliec netiro veļu maisiņā;
2. līdz 9:30 aiznes maisiņu uz infocentru;
3. Aizpildi pasūtījumu veļas mazgāšanai un piestiprini maisiņam;
4. Nākamajā dienā pēc plkst. 10:00 nāc pakal tīrajai veļai!

1 kg veļas mazgāšana Tev izmaksās 2,00 Ls.

Ceturtdien, 12.jūlijā, plkst.21 Kocēnu estrādē notiks koncertšovs „Rīču nakts romantika”. Nometnes dalībniekiem var iegādāties biļetes par 3 latiem sporta nama bibliotēkā līdz trešdienas vakaram. Koncerta dienā biļetes maksās 4 latus. Bērniem līdz 12 gadiem ieeja bez maksas.

Bērnudārzā nakšņojošie nometnes dalībnieki, naktī durvis var atvērt ar kodu 1598.

SILIŅŠ KOCĒNOS

Tas ir tas, kā mēs, angļu valodas pratēji sakām. Pazīstamie sievišķi sabučoti, vīrišķiem iesists sauja, paziņas atpazīti, gan ne bez grūtībām. Ir jāsāk atstrādāt mans "de lux" numuriņš. (Kirmušku Jāni, ja tu to redzētu, tev acis aiz skaudības tecētu ārā!)

Un, Reinīt, ja nu tu vēl liktu pienest no rīta klāt brokastis tā, teiksim, ap divpadsmitiem, mans laimes kauss būtu līdz malām pilns.

Mēs ar Reini esam kā tēvs ar dēlu (tas tēvs esmu es). Pirms nezin cik gadiem es uzvedu reviju TU ESI RUCAVĀ, MANS DRAUGS. Tur bija viens gabals par Saulcerīti Stikla kalnā, un es angāžēju Reini 3.kraukļa lomai. Tā bija viņa pirmā 3x3 noņemne. Ja viņš pasūta Krūmiņ Kārli krūmos, es esmu gatavs to gabalu uzvest vēlreiz, un viņam ļaut spēlēt 1. kraukli.

Tie, kuri noņemne ir pirmoreiz, drošvien brīnīsies, kas es tāds esmu. Atāla pirmajā numurā es esmu redzams sēžam alus pudelē ar piezīmi, ka Siliņš ir no Austrālijas. Tā, protams, nekāda izsmēloša ziņa nav, jo Terra Australis ir kontinents

ar 22 miljoniem iedzīvotāju. Atļaujiet man precizēt: 1940.gadu beigās uz Austrāliju devās 22 000 latviešu. Es esmu viens no tiem. How do you do? (Piekļājbības frāze iepazīstoties) Priecīgs Jūs satikt.

Atpakaļ Kocēnos! Brīnišķīgi sakopta vieta! Kā te visa nav. Pat dzīvs stārķis uz jumta, kas gan lepojas ar svešām spalvām, jo pats neko sanesis nav. Dievs, kas te ir bērnu! Lieli, mazi, vēl mazāki, rūpuļi, nesuļi un pašgājēji. Ratiņu jūra. Latvijā bērni nedzimst, tos adoptē? Kas par bleķi! Atbrauciet uz Kocēniem!

Kas tad vakardien ir noticis? Atbraucām no Rīgas ar autobusu. Es nemaz nebiju braucēju sarakstā, bet Radošās grupas darbiniece Inese Grīnvalde man laipni atvēlēja vienu vietīti blakus Purciemam. (Pazīstat Purciemu? Ne? Gan jau.) Pēc neskaitāmām 3x3 noņemnēm es baudu tādu kā antikas mēbeles statusu. Man daudz kas tiek piedots, bet neteiksim, ka viss tiek aizmirsts.

Pēc pusdienām īsa nīkšanas telpas apskate. Telpas labas, apkalpojošais personāls jauns un smuks. Glāze Valmieras alus (Varbūt, ka bija divas), ko noskalot pusdienās srbētā citronūdens garšu. Vienīgais mīnus-alus mucas paštece neticami lēna.

Vajadzīgs vēl viens caurums.

Atklāšana. Runas patīkami īsas. Karogu uzvelk ģimene no Bangladešas pie neskanīgi nodziedātas valsts himnas. Atklāšanā piedalās arī divi zirgi no zirgu mācības pieaugušiem, bet jātnieki ir divi bērni. Viena no jātniecēm ir jaunkundze, milzīgi garā zilā kleitā, kas sniedzas līdz pat astei. Tālākā norise seko drukātajam darbības plānam. Iepazīšanās vakarā publikai ir iespēja iepazīties ar ievirzes vadītājiem un redakciju. Es tieku pie dzeltena krekla.

Vakarā kauc (piedošanu, piedošanu-dzied, es gribēju teikt!) Vilki. Man nav kur sēdēt, un es aizeju ātrāk prom, dziesmas "Paliec sveiks, mans mazais draugs" pavadīts. Danči (ne priekš manis, paldies!), nīkšana. Šis nav mans nīkšanas vakars. Jāsakārto referāts.

*

Maruta Voitkus-Lūkina, kas piedalījies kā varde Jāņa Kirmuškas stāstītā vakara pasakā, sūdzas, ka Kirmuška, viņu nosaucis par "vecu tanti". "Vai es esmu veca?" viņa man prasa. "Nē, Maruta," es saku, "tu neesi veca tante, veca varde jā"...

Piedodiet, te man jābeidz. Jāsūta raksts uz redakciju.

U.

3x3 žurnālistikas ievirzes dalībnieku pirmās dienas sajūtas

Nometnē 3x3 cilvēki strādā ļoti saskaņoti, kas, manuprāt, arī ir pats galvenais, jo 3x3 ir noņemne, kurā visi cilvēki, lai arī no kurienes viņi būtu, ļoti labi saprotas. Saule 3x3 vienmēr ir bijusi ar mums, jo, šķiet, arī viņa vēlas, lai visiem būtu ļoti labi.

3x3 cilvēki ļoti labi komunicē savā starpā vai tas būtu ievirzēs, vai brīvajā laikā. Varēja dzirdēt, kā informācijas centrā skan gongs un cilvēki labi pilda savu darbu un citiem palīdz.

Nometnē ir ļoti garšīgs ēdiens, jo par to es jau pārliecinājos pirmajā dienā. Ieejot skolā, jau uzreiz varēja just, kā smaržo ēdiens. Ejot tālāk uz trešo stāvu, ieejot kādā telpā, kur bija vecas grāmatas, mazliet smaržoja pēc puvuma. Kad iegāju kultūras namā, tur notika floristika, un tur ļoti labi

smaržoja pēc puķēm un augiem. Savukārt, ieejot lielajā zālē, kur notika danči un viss pārējais, grīda smaržoja pēc parketa lakas.

Blakus lielajai zālei uz raupja koka letes bija novietoti vēsi bukleti, un, uzliekot uz tiem rokas, patiešām varēja atsvaidzināties. Savukārt siena bija grubuļaina un arī mazliet raupja. Pēc pastaigas gribējās dzert, tāpēc padzēros ūdeni, kas atradās pie skolas ieejas. Šis ūdens mazliet garšoja pēc dzelzs, taču ar lašmaizīti bija pavisam savādāk. Tā garšoja tā, kā jau parastai lašmaizītei jāgaršo.

Madara

Informācijas centrā bija vienkārši aizraujoši, tur uz galda stāvēja tāda lieta, kuru sauc par gongu. Es gan nezinu šī priekšmeta pielietojumu, bet

tas, kad pa to uzsita, tad tas skanēja debešķīgi. Tas skanēja ar tik augstām debešķīgām smalkām skaņām, ka bija prieks klausīties.

Informācijas centrā bija drausmīgi karsti. Tur smaržoja ļoti labi, un tur bija laba sabiedrība.

Alma

Visvairāk, staigājot pa nometni, var dzirdēt cilvēku sarunas, kuras, manuprāt, ir pa labam, nevis pa sliktam. Ceru, ka cilvēki, kuri sarunājas, ir draudzīgi. Nodarbības laikā es pagaršēju ūdeni, kurš nometnes laikā būs ļoti svarīgs. Staigājot pa skolu, es saodu ēdienu, un man gribas ēst. Sporta hallē es redzēju kausu. Ceru, ka kausi ir par draudzību.

Kārlis

